

[Indenrigsministeren.]

for *Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed ved Paaligning af Indkomstskat til Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner for Skatteaaret 1947—48.*

Fradraget har i disse 3 Kommuner hidtil været fastsat efter samme Regler som ved Paaligning af Statsskat, det vil sige efter Statsskattelovens § 8, 7de Stykke, og Forslaget tilsigter at skabe Hjemmel til at forhøje dette Fradrag indtil det Maksimum, som fastsættes ved Paaligning af Statsskat.

Da det af Finansministeren fremsatte Lovforslags Gyldighed kun omfatter Skatteaaret 1947—48, er ogsaa nærværende Lovforslag indskrænket til at gælde for dette Skatteaar. Beslutning om eventuel Forhøjelse af Hustrufradraget træffes af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Ved Paaligningen af personlig Opholdskommuneskat i Landets øvrige Kommuner er der ikke Hjemmel til at indrømme noget Fradrag fra Hustrus Indkomst ved Selverhverv. Da de Formaal, som forfølges ved det af Finansministeren fremsatte Lovforslag, imidlertid maa forudsætte, at der ogsaa ved Paaligning af Skat til Kommunerne skabes Mulighed for, at der kan tages Hensyn til de særlige Forhold, som gælder for Indkomster hidrørende fra Hustruers Selverhverv, er det Indenrigsministeriets Hensigt snarest at optage dette Spørgsmaal til Overvejelse med Henblik paa Fremsættelsen af et Lovforslag herom. Forinden dette kan ske, maa der imidlertid foretages en Række nærmere Undersøgelser, ligesom Spørgsmaalet maa drøftes med de interesserede Kommuners Organisationer.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond.* Ogsaa dette Lovforslag staar i Forbindelse med det af Finansministeren fremsatte Lovforslag bl. a. om Forhøjelse af Fradraget for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed og tilsigter paa dette Punkt at skabe Overensstemmelse mellem Reglerne for Paaligning af Skat til Staten og til den fælleskommunale Udligningsfond.

Det sker derved, at det ved Ændring i Udligningslovens § 13 bestemmes, at Fradraget for Hustrus Selverhverv fremtidig skal følge det til enhver Tid gældende Fradrag ved Paaligning af Statsskat. Tilsvarende Regler gælder i Forvejen for Beregningen af Børnefradrag ved Paaligningen af fælleskommunal Udligningskat, jfr. Lov Nr. 65 af 1. Marts 1943, og det foreslaas derfor at samarbejde de to Sæt Lovregler i

een ny Lovbestemmelse, idet man samtidig ophæver den nævnte Lov af 1. Marts 1943.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje, saaledes som denne senere er ændret.*

Fra det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg til Behandling af Lejelovgivningens har Ministeriet modtaget Indstilling om, at der foretages en Ændring af Lejelovens § 56, Stk. 1, Nr. 6. Udvalget har peget paa, at den gældende Lovgivning medfører, at den overvejende Del af de Opsigelser, der foretages — i hvert Fald naar det drejer sig om Ejendomme, der var eller havde været udlejet 1. September 1939 —, sker i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse, hvorefter Udlejeren, naar han selv ønsker at bebo en Lejlighed i Ejendommen, kan opsigte en Lejer med det i Lejeforholdet gældende Varsel. En tilsvarende Regel gælder i Henhold til Lejelovens § 60, for saa vidt angaar Erhvervs- og Forretningslokaler, forudsat at disse ikke omfattes af den særlige Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom.

I Udvalget har man derfor været inde paa Spørgsmaalet om Betimeligheden af en Begrænsning af den Ret, Udlejeren saaledes har til at opsigte en Lejer med den Begrundelse, at han selv ønsker at overtage det lejede, og man har herved i første Række haft sin Opmærksomhed henvendt paa den ret udbredte Foreteelse, at en Køber af en Ejendom straks efter Erhvervelsen opsigter en Lejer for at skaffe sig en Lejlighed i Ejendommen. Denne Fremgangsmaade, der bl. a. skaber stor Utryghed hos Lejerne, har Udvalget ment, at der under de nuværende Forhold snarest muligt bør sættes en Stopper for, og Udvalget er derfor fremkommet med en Indstilling om, at Lejeloven snarest muligt ændres paa dette Punkt, saaledes at Købere af Ejendomme fremtidig ikke kan foretage Opsigelse for at skaffe sig selv en Lejlighed, før de har ejet Ejendommen i 2 Aar.

Ud fra lignende Betragtninger er det foreslaaet, at der for Erhvervelser, der ligger forud for 13. December 1946, stilles Krav om, at Ejeren har ejet Ejendommen i 1 Aar.

For i nogen Grad at afbøde Ulempene ved, at en Lejer under de nuværende Forhold som Følge af Opsigelse i Henhold til § 56, Stk. 1, Nr. 6, med kort Varsel skal fraflytte det lejede, har Udvalget endvidere henstillet, at der indføres en Bestemmelse, hvorved der sikres Lejeren et noget længere